

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216286
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118216286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobkyne: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX Y., právne zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie a prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/221/2018-136 zo dňa 19.02.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku I. a výroku III.

Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietá.
III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou z 22.11.2018 domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.287,35 eura z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29Csp/53/2016 bola ako spotrebiteľka v postavení žalobkyne úspešná v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Sporná dohoda o zrážkach zo mzdy bola súdom vyhodnotená ako neplatný právny úkon pre nedostatok jej určitosti vo vzťahu k zabezpečovanej pohľadávke a z dôvodu neuvedenia platiteľa mzdy. Uviedla taktiež, že žalovaný po započítaní poplatku jej poskytol reálne úver vo výške 1.284,25 eura zmluvou o revolvingovom úvere z 28.03.2014. Prostredníctvom zrážok zo mzdy chcel získať sumu 1.287,35 eura, hoci dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatná. Preto primerané finančné zadostučinenie požadovala v tejto sume.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobu nesúhlasil z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov uplatneného nároku. Keďže rozhodnutie, na ktoré žalobkyňa odkazuje nie je rozhodnutím o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa, keďže súd posúdil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neplatnú podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, nie je splnená podmienka úspešného uplatnenia práva určeného na ochranu spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prvej inštancie konštatoval, že pôvodne o žalobu uplatnenom nároku rozhodol rozsudkom č.k. 11Csp/221/2018-48 z 22.02.2019, ktorým žalobu zamietol z dôvodu nesplnenia zákonného predpokladu pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia keďže žalobkyňa v spore, na ktorý v žalobe

poukazovala, bola síce úspešná, nie však z dôvodu porušenia noriem na ochranu práva spotrebiteľa, ale z dôvodov všeobecnej právnej úpravy pretože súd vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako absolútne neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetný rozsudok bol však zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/48/2019 z 21.05.2019. V uznesení odvolací súd uviedol, že základ nároku v prejednávanej veci je daný. S odkazom na odvolacím súdom vyslovený právny názor, ktorým bol v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný sa súd prvej inštancie sústredil už len na posúdenie výšky žalobou uplatneného nároku.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil relevantnosť tvrdenia žalobkyne uvedeného v žalobe o tom, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29Csp/53/2016 bola žalobkyňa úspešná. Z tej istej úverovej zmluvy, ktorá bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá bola v konaní 29Csp/53/2016 vyhodnotená ako neplatná, žalobkyňa uplatnila v inom konaní nárok na primerané finančné zadosťučinenie 805,37 eura keďže súd v inom konaní, ktoré bolo vedené pod sp.zn. 25Csp/31/2016 rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia v tejto sume predstavujúcej rozdiel medzi úhradami žalobkyne a poskytnutým úverom. Súd prvej inštancie mal za to, že aj rozsudok vo veci 25Csp/31/2016 je určitou formou zadosťučinenia žalobkyne a len preto, že musel v zmysle pokynu odvolacieho súdu nejaký nárok priznať, rozhodol o primeranom finančnom zadosťučinení vo výške 50 eur,- a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 3, 4 a na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s odôvodnením, že v prejednávanej veci výška prisúdenej sumy závisela od úvahy súdu. Preto súd vychádzal zo záveru, že žalobkyňa bola v spore úspešná a preto jej priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu vyhovujúceho výroku a súvisiaceho výroku o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku, žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu zamietne aj v časti sumy 50 eur,-. Podľa žalovaného žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno a netvrdila a nepreukázala žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala priznanie nároku na zadosťučinenie vo výške 50 eur,-. Uviedol, že v prípadoch, v ktorých rozhodnutie závisí na povahe súdu, súd síce posudzuje konkrétne okolnosti, avšak tie musia byť relevantným spôsobom tvrdené a preukázané procesnou stranou. Z podanej žaloby ani z nasledujúceho priebehu konania však nevyplýva žiadny dôvod, ktorého posúdením je možné priznať zadosťučinenie vo výške čo len 1 euro. Žalobkyňa také skutočnosti netvrdila, čo znamená, že pri posúdení „výšky“ nároku, ktorého existenciu mal odvolací súd za danú, mal odvolací súd vychádzať z obsahu spisu. Keďže v konaní nebolo preukázané nič čo by umožnilo ustáliť výšku nároku, súd mal žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu v akom bol v odvolaní napadnutý, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 22.04.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolaniu žalovaného nebolo možné vyhovieť.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného bola založená na tvrdení o tom, že žalobkyňa v konaní netvrdila a nepreukázala žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala priznanie nároku na zadosťučinenie vo výške 50,- eur.

6. Oboznámením sa s listinami tvoriacimi obsah spisu prvoinštančného súdu, odôvodnením napadnutého rozsudku, právnym názorom odvolacieho súdu vyplývajúcim z uznesenia č.k. 4Co/48/2019-84 z 21.05.2019, zisteným skutkovým stavom, právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje riadne zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie a jeho správne právne posúdenie. Z odôvodnenia rozsudku je zrejмый vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym záverom, ku ktorému súd prvej inštancie dospel.

7. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29Csp/53/2016 bola žalobkyňa úspešná nakoľko súd rozsudkom č.k. 29Csp/53/2016-64 z 30.06.2017 rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 28.03.2014 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.03.2014. Z dôvodov tohto rozsudku vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy, o zdržaní sa použitia ktorej súd rozsudkom rozhodol, je zabezpečovacím inštitútom majúcim akcesorický charakter k úverovej zmluve a teda pokiaľ je úverová zmluva neplatná alebo jej časť, neplatná je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Predmetným rozhodnutím súdu bolo zistené, že úverová zmluva, nárok z ktorej bol zabezpečený dohodou o zrážkach zo mzdy nezodpovedá náležitostiam vyžadovaným zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere. Preto na základe nej poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a preto aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá sa nevzťahuje len na istinu úveru, ale zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku vo vzťahu k príslušenstvu je uzatvorená v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a teda ide o neplatný právny úkon. Preto súd vyhovel žalobe o uložení povinnosti zdržať sa použitia neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy.

9. Ako uviedol odvolací súd v uznesení 4Co/48/2019-84 zo dňa 21.05.2019 dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, v rámci ktorej žalovaná vystupovala ako dodávateľ a poskytovateľ spotrebiteľského úveru a žalobkyňa bola spotrebiteľkou a preto základ nároku bol daný.

10. Podľa odvolacieho súdu nie je možné súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaného v tom, že žalobkyňa v konaní nepreukázala a neoznačila žiaden dôvod, na základe ktorého by mohla požadovať primerané finančné zadosťučinenie 1.287,35 eura. Zo žaloby totižto vyplýva, že žalovaný chcel od nej prostredníctvom zrážok zo mzdy na základe neplatnej dohody získať sumu 1.287,35 eura pričom v tom čase mu už zaplatila 2.089,62 eura, t.j. celá istina úveru bola už zaplatená. Z predmetného tvrdenia dôvod výšky žiadaného zadosťučinenia je rozpoznaťelný, avšak suma žiadaného zadosťučinenia je zjavne neprimeraná. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a jeho odkazom na to, že z tej istej úverovej zmluvy, na ktorú žalobkyňa v žalobe poukazovala, bol už uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 805,37 eura v konaní vedenom na súde pod sp.zn. 25Csp/31/2016, čo bol dôvod na priznanie sumy primeraného finančného zadosťučinenia len vo výške 50,- eur, nie v takej ako bola v žalobe uplatnená. V konkrétnych skutkových okolnostiach je rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 50,- eur rozhodnutím, ktoré bolo správne a argumentácia žalovaného v zmysle ním tvrdenej absencie skutkových tvrdení dôležitých pre rozhodnutie o veci k výške súdom priznaného nároku 50,- eur bez relevancie.

11. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako aj v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. V odvolacom konaní žalovaný úspešný nebol naopak plne úspešná bola žalobkyňa, ktorej v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal preto z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo

zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.